

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Civilretlige Sager](#) > [Forkyndelser: Officiel Overrækkelse Af Juridiske Dokumenter](#) > [Sweden](#)

Forkyndelser: officiel overrækkelse af juridiske dokumenter

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse betyder i praksis, at et dokument sendes eller afleveres til den person, det er bestemt for, og at der foreligger bevis for, at vedkommende har modtaget dokumentet, eller at bestemmelserne i lov om forkyndelse (*delgivningslagen*) er efterlevet. Det forhold, at domstolene skal kunne være sikre på, at et dokument er nået frem til adressaten, er en af grundene til, at der findes regler om forkyndelse af dokumenter.

2 Hvilke dokumenter skal forkyndes for at få retsvirkning over for modtageren?

Der skal ske forkyndelse, hvis det er udtrykkeligt foreskrevet i eller nødvendigt i henhold til en bestemmelse om forkyndelse. I andre tilfælde sker der kun forkyndelse under behørig hensyntagen til sagens omstændigheder. Et eksempel på en udtrykkelig lovbestemmelse, som indebærer, at et dokument skal forkyndes, er, når en stævning skal forkyndes for sagsøgte i en civil sag.

3 Hvem sørger for forkyndelse af dokumenter?

I langt de fleste tilfælde er det myndighederne/domstolene, der sørger for, at et dokument bliver forkyndt. Det hænder dog også, at myndighederne/domstolene giver en part, som udtrykker ønske herom, beføjelse til at foretage forkyndelse af dokumentet (partsforkyndelse). Det er dog en forudsætning, at denne form for forkyndelse ikke er u hensigtsmæssig.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Forsøger den anmodede myndighed i denne medlemsstat af egen drift at finde frem til adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, hvis den angivne adresse ikke er korrekt? Se også meddelelse i henhold til artikel 7, stk. 2, litra c), i forordningen om forkyndelse af dokumenter.

Den anmodede myndighed søger af egen drift efter nye adresseoplysninger om modtageren, hvis modtageren er fraflyttet den adresse, der er angivet i stævningen.

4.2 Har udenlandske retslige myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller

tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenester findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Hvis adressen på adressaten for et retsligt eller andet dokument ikke er kendt, kan der søges efter denne adresse med bistand fra det svenske skattevæsen, hvis der er tale om fysiske personer, og med bistand fra det svenske selskabsregister, når der er tale om juridiske personer. Der findes ingen specifik formel procedure for adgang til disse oplysninger.

Skattevæsenet kan kontaktes pr. telefon (+46 771567567) eller ved at stille et spørgsmål via siden [Ställ en fråga eller lämna ett svar](#) på skattestyrelsens (*Skatteverket*) websted, hvor du kan udfylde en formular til anmodning om addressesøgning. Du kan også sende din anmodning pr. post til følgende adresse: Skatteverket, SE-205 30 Malmö, SVERIGE. Hertil kan du bruge formular B. Det koster ikke noget at indhente oplysninger fra folkeregistret.

Det svenske selskabsregister kan kontaktes pr. telefon (+46 771670670) eller e-mail (bolagsverket@bolagsverket.se). Du kan også sende din anmodning pr. post til følgende adresse: Bolagsverket, E-851 81 Sundsvall, SVERIGE. Du kan benytte formular B til at sende din anmodning pr. post eller e-mail. Du kan blive opkrævet et gebyr.

4.3 Hvilken form for bistand i forbindelse med adresseforespørgsler fra andre medlemsstater yder myndighederne i denne medlemsstat i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordningen om forkyndelse af dokumenter? Se også meddelelse i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordningen om forkyndelse af dokumenter.

Se svar på spørgsmål 4.2.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 7 nedenfor)?

Den normale fremgangsmåde er, at et dokument sendes med posten til den person, det er bestemt for (standardforkyndelse). Med brevet følger et modtagelsesbevis, som modtageren anmodes om at underskrive og returnere.

De alternative forkyndelsesmåder er (ud over subsidiær forkyndelse) telefonisk forkyndelse, forenklet forkyndelse og forkyndelse ved stævningsmand.

Telefonisk forkyndelse: Indholdet af det dokument, der skal forkyndes, læses op i telefonen for den person, dokumentet skal forkyndes for, hvorefter dokumentet sendes til den pågældende person med posten. Der stilles ikke noget krav om bevis for modtagelsen i forbindelse med telefonisk forkyndelse. Dokumentet anses for at være forkyndt, når indholdet er blevet læst op.

Forenklet forkyndelse: Dokumentet sendes med posten til modtagerens senest kendte adresse, og den næste hverdag sendes en besked til den samme adresse om, at dokumentet er blevet afsendt. Der stilles ikke noget krav om bevis for modtagelsen i forbindelse med forenklet forkyndelse. Dokumentet anses for at være forkyndt to uger efter, det blev afsendt, under forudsætning af at beskeden blev fremsendt som foreskrevet. Der kan kun ske forenklet forkyndelse, hvis modtageren er orienteret om, at der vil kunne anvendes forenklet forkyndelse i sagen. Det betyder i praksis, at det f.eks. kun er nødvendigt at forkynde et dokument for en sagspart én gang med modtagelsesbevis.

Særlig forkyndelse for juridiske personer: Under visse omstændigheder kan der ske forkyndelse for juridiske personer ved fremsendelse af et dokument til virksomhedens registrerede adresse samt fremsendelse af en besked til den samme adresse på den efterfølgende hverdag. Dokumentet anses for at være forkyndt to uger efter, det blev afsendt, under forudsætning af at beskeden blev fremsendt som foreskrevet.

Forkyndelse ved stævningsmand: Et dokument forkyndes personligt af en person, som er bemyndiget til at

foretage en sådan forkyndelse, dvs. en stævningsmand eller en tjenestemand ved den svenske politimyndighed (*Polismyndigheten*), den svenske anklagemyndighed (*Åklagarmyndigheten*), retten, den svenske fuldbyrdelsesmyndighed (*Kronofogdemyndigheten*) eller en godkendt servicevirksomhed.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

6.1 Hvilken form for elektronisk forkyndelse som omhandlet i artikel 19, stk. 1, i forordningen om forkyndelse af dokumenter er tilgængelig i denne medlemsstat, hvor forkyndelsen skal ske direkte for en person, der har en kendt adresse i en anden medlemsstat?

I tilfælde af rutineforkyndelse kan en myndighed forkynde et dokument elektronisk til en person med en kendt adresse i en anden medlemsstat i overensstemmelse med betingelserne i artikel 19, stk. 1, litra b), i forordningen om forkyndelse af dokumenter (se § 6a i bekendtgørelse nr. 2008:808, der indeholder supplerende bestemmelser til den relevante EU-forordning). En af betingelserne for elektronisk forkyndelse af dokumenter er således, at den ikke må være uhensigtsmæssig i lyset af sagens omstændigheder. Hvis det af en eller anden grund er uhensigtsmæssigt at bruge e-mail, bør der vælges en anden metode.

6.2 Har denne medlemsstat i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i forordningen om forkyndelse af dokumenter fastsat yderligere betingelser for, hvornår den vil acceptere elektronisk forkyndelse via e-mail som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra b), i nævnte forordning? Se også meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 2, litra c), i forordningen om forkyndelse af dokumenter.

Der er ikke fastsat andre betingelser.

7 "Subidiær" forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Et dokument kan forkyndes på følgende måder, når den person, dokumentet skal forkyndes for, ikke er personligt til stede.

Subidiær forkyndelse ved stævningsmand: Dokumentet sendes til en anden end den person, det er bestemt for, f.eks. et voksent medlem af modtagerens husstand eller modtagerens arbejdsgiver. Den person, der modtager dokumentet på modtagerens vegne, skal dog altid acceptere at modtage dokumentet. Der skal sendes en besked om, at der er blevet forkyndt et dokument, og om, hvem der har modtaget dokumentet, til modtagerens adresse.

Forkyndelse ved ophængning ved stævningsmand: Dokumentet efterlades på modtagerens bopæl, f.eks. i en postkasse eller på et passende sted på huset, f.eks. på døren.

Forkyndelse ved offentliggørelse: Dette sker ved, at dokumentet holdes tilgængeligt ved den myndighed/domstol, der besluttede, at dokumentet skulle forkyndes, samtidig med at en meddelelse herom

indrykkes i den svenske statstidende (*Post- och Inrikes Tidningar*) og i en lokalavis, hvis dette er hensigtsmæssigt. Samtidig sendes dokumentet med posten til modtagerens senest kendte adresse.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Når en stævningsmand forkynder et dokument ved subsidiær forkyndelse, anses dokumentet for at være forkyndt, når det er blevet udleveret, og der er sendt en besked til modtageren.

Når en stævningsmand forkynder et dokument ved ophængning, anses dokumentet for at være forkyndt, når det er blevet efterladt som nævnt under punkt 7.1.

Et dokument anses for at være forkyndt ved offentliggørelse, når der er gået to uger fra den dato, hvor det blev besluttet, at dokumentet skulle forkyndes ved offentliggørelse, under forudsætning af at dokumentet er offentliggjort, og at de øvrige foreskrevne foranstaltninger er blevet iværksat rettidigt (inden for ti dage).

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Hvis et dokument er for stort eller af andre grunde er uegnet til at blive sendt til eller efterladt hos modtageren, kan myndigheden i stedet bestemme, at dokumentet i en vis periode skal holdes tilgængeligt ved den pågældende myndighed eller et andet sted efter myndighedens valg. Modtageren skal have besked om indholdet af en sådan beslutning.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis modtageren nægter at modtage et dokument, som forkyndes ved stævningsmand, anses dokumentet ikke desto mindre for at være forkyndt, hvis det efterlades på forkyndelsesstedet.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 18 i forordningen om forkyndelse af dokumenter)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 18 forordningen om forkyndelse af dokumenter), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Et dokument kan forkyndes pr. post, hvis det sendes som anbefalet brev. Forsendelsen stilles til rådighed af posthuset, postcentret eller en postmedarbejder på et postkontor i landdistrikter, og den person, der står som modtager af det forkyndte dokument, eller dennes repræsentant skal kvittere for modtagelsen. Der skal endvidere forevises id. Den part, der anmoder om forkyndelse pr. post, har også mulighed for at angive, at forkyndelsen kun må foretages for modtageren personligt.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 18 i forordningen om forkyndelse af dokumenter finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis ikke det er muligt at forkynde et dokument pr. anbefalet brev, er der ingen andre muligheder for at forkynde det pr. post. Det må derfor overvejes at forkynde dokumentet på en anden måde, f.eks. ved stævningsmand.

8.3 Acceptorer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger

post til afhentning på postkontoret?

Modtageren af et dokument, der er sendt pr. anbefalet brev, underrettes om dette i en besked, der sendes til modtagerens bopælsadresse, eller pr. SMS eller e-mail. Forsendelsen opbevares normalt der, hvor den er blevet afleveret, i 14 dage at regne fra datoen for dens aflevering på stedet.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Der foreligger normalt en kvittering fra den person, der har fået dokumentet forkyndt, eller et dokument, som myndigheden/retten har udfærdiget som bevis for, at dokumentet er blevet forkyndt telefonisk, ved subsidiær forkyndelse eller ved ophængning.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Der er fri bevisførelse og bevisbedømmelse ved de svenske domstole. Hvis det kan godtgøres, at en person har set et dokument, har det ingen betydning, om forkyndelsen er foretaget som foreskrevet. Formelle fejl medfører således ikke i sig selv, at et dokument skal forkyndes på ny. Det afgørende er, om dokumentet er nået frem adressaten.

Hvis det derimod kan godtgøres, at den person, et dokument skal forkyndes for, ikke har modtaget dokumentet, eller hvis reglerne om forkyndelse ikke er blevet fulgt, kan en dom eventuelt omstødes ved iværksættelse af såkaldte ekstraordinære retsmidler.

11 Hvis adressaten nægter at modtage et dokument under henvisning til det anvendte sprog (artikel 12 i forordningen om forkyndelse af dokumenter), og den ret eller myndighed, der behandler sagen, når frem til at afgørelsen om, at nægtelsen ikke var berettiget, er der da et særligt retsmiddel til brug for anfægtelse af denne afgørelse?

Enhver, der mener, at et dokument ikke er blevet forskriftsmæssigt forkyndt for ham, kan i forbindelse med den endelige afgørelse appellere afgørelsen om forkyndelse. Hvis den højere retsinstant konkluderer, at dokumentet faktisk er blevet forkyndt ulovligt, kan sagen genoptages ved den lavere retsinstant.

12 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget? Er der en forskel på, om dokumentet skal forkyndes i henhold til national ret, eller det skal ske efter anmodning fra en anden medlemsstat? Se også meddelelse i henhold til artikel 15 i forordningen om forkyndelse af dokumenter vedrørende forkyndelse af et dokument fra en anden medlemsstat.

Når en myndighed foranlediger en forkyndelse foretaget, afholder staten udgifterne hertil. Det betyder f.eks., at sagsøger i en civil sag ikke skal refundere en domstols udgifter til forkyndelse af stævningen for sagsøgte.

Hvis en fysisk person eller en privat part ønsker at få forkyndt et dokument for én, skal vedkommende derimod selv afholde udgifterne til forkyndelse. Det koster f.eks. 1 000 SEK at bruge en tjenestemand ved den svenske politimyndighed som stævningsmand.

■ Sidste opdatering: 19/06/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.